

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد.

۲۰۱۷/۱۱/۲۷

پوهندوی آصف بهاند

زدکړې که نشه؟

د کوچنیوالي دنیاګی، که شاقه کارونه؟

دا بڼه په یاد ولری:

تر څو نوی نسل په سمه توګه و نه روزل
شي، هیڅکله د سمون تمه و نه کړی. د نوي نسل
له روزلو پرته به تل له ستونزو او بدمرغیو سره لاس ګریوان اوسی!

د یوې ټولني او یوه هیواد اصلي شتمني د هغوی ماشومان، کوچنیان یا نوی نسل ده. د نوي نسل روزل، نه روزل، سم یا ناسم روزل؛ د هغو خلکو هغه هیواد او هغې ټولني د راتلونکې سمول یا بربادول دی. اوس زموږ په ټولنه کې له جګړې نه د رازیریدلو سونامیګانو او غمیزو په څپو کې نوي نسل یا زموږ ګلانو او کوچنیانو ته نه یوازې پاملرنه، نه شته؛ بلکې پر دې ټولنه او خلکو باندې د بد مرغی د راغلي سیلاب په څپو کې تر نورو ډیر غرق دي او لا پسي غرقیږي. په عيني ډول لیدل کیږي:

– د دې پر ځای چې ماشومان – کوچنیان ورکتون او بڼوڅي ته وهڅوو، فزیکي شاقه کارونه ورله غاړې کوو،

د پاڼو شمیره: له 1 تر 3

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکاري ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په څیر و لولئ

- د دې پر ځای چې د زدکړو زمینه ورته برابره کړو، د نا غوښتنو نشو دایرې ته ورپورې وهل کېږي،

- د دې پر ځای چې د کوچنیتوب په دایره کې، د دوی د کوچنیتوب حقونه ورکړو، موږ یې د ځینې د مرولو او لوڅ بدن د پټولو غم وکړو، د خپلې ځینې بار هم د هغوی پر اوږو و اچوو او...

که څوک دا ماشومان او کوچنیان له نږدې وڅاري، وې گوري، په گزارشونو کې له راغلو مالوماتو نه لا زیات، دوی په بلاوو اخته دي. اوس، اوس په میدیا کې د راغلو نويو **رپورونو** له مخې زموږ په ټولني او زموږ په هیواد **"افغانستان کې سل زره ماشومان په نشه یې توکو روږد دي"**

د نوي نسل د ژوند او نوې ټولني د جوړیدو په اړوند، د ماشومانو او کوچنیانو روږدیتوب ډیره جدي او مهمه ستونزه ده. دغه مهموالي ته په پام سره ما (آصف بهاند) څه موده پخوا «له ماشومانو او کوچنیانو سره د تاوتریخوالي ستونزه» تر سرلیک لاندې **لس** مقالې ولیکلې او خپرې مې کړې.

زما په لیکنو کې په راغلو مالوماتو، ستونزو او حلاوو باندې نه دولتي مسئولینو او نه هم غیر دولتي اشخاصو غوږ وگراوه.

بیا چې له ماشومانو او کوچنیانو سره د روان تاوتریخوالي، نه یوازې مخنیوی و نه شو، بلکې نور یې هم زور واخیست او نورې ځانگې ور زیاتې شوې؛ نو مې د مقالو بله لړۍ راپیل کړه او سر لیک مې ورته ورکړ:

«له ماشومانو او کوچنیانو سره د تاوتریخوالي نوی باب»

هلته مې بیا هغه ستونزې په نښه کړې چې زموږ د نوي نسل او ټولني د ډوبیدو او بربادۍ سبب کېدې، خو...

د دې مقالو د لومړۍ برخې په یوه پروگراف کې داسې راغلي دي:

«هغه کسان چې د مخدراتو د قاچاق او خرڅلاو په ترڅ کې نیول شوي، په خپلو اعترافاتو کې یې ویلي دي چې د پولیسو ځینو کسانو دوی ته مخدره توکي ورکول چې معتادانو ته یې ورسوي. دې حال ته چې ولیدل شي، د غمیزې لمنه نوره هم توریري او پراخیري، پولیس چې خپله دا کار کوي، نو له نورو اړو یا اړکرای شوو کسانو نه څه گیله ده... عزیز ادعا کوي، په هغه سیمه کې چې ده اوبه خرڅولې، یوه امنیتي چارواکي ورته نشه یې توکي ورکول چې دی یې پر روږدو کسانو وپلوري.

څه ډول کیدای شي چې د دې غمیزې مخنیوی وشي؟ شخص، اشخاص، لیکوال، شاعر فرهنگي څنگه کولای شي چې د یوې مقالې یا شعر په لیکلو سره د دې کار مخنیوی وکړي؟ چې نه شي کیدای.

دولت خپله څه کوي، پولیس باید خپله د دولت د یوې لویې پښې یا یوه تکره لاس په ډول د دې دیوال د شریډو او لویډو مخنیوی کرای وای، خو د پولیس پښه هم په دې گنده کې ورننوتې ده. که د دولت اړوند اراکین او مسؤلې ادارې د دې مخنیوي ته نوې لارې چارې ونه سنجوي، دومره به د دې لمن پراخه شي چې د کابل په سیند کې به د اوبو پر ځای په مخدره توکو د روږدو کسانو سیلاو روان وي.»

او دا دی اوس هغه سیلاو راغی او روان دی او زموږ د ټولني سل زره تنکي گلان په کې ډوب او لاس پښې وهي، خو د خلاصون او بچولو له پاره یې یو لاس هم نه شته چې ور اوږد شي.

له دې ټولو چغو سورو سره، بیا هم حالت نه یوازې ښه نه شو، بلکې په منفي لوري یې داسې په گړندیتوب سره منډې وکړې چې د لویانو روږدو کیسه اوس د هیوادوالو او نړیوالو هیره ده، اوس یې په نویو **رپوتونو** کې لیکلي دي چې په افغانستان کې د سل زره ماشومانو په شاو خوا کې روږدې دي.

د دې تر څنگه د ملگرو ملتونو په نویو رپوتونو کې داسې هم **راغلي** دي:

«رسمي شمېرې ښيي چې په افغانستان کې شا و خوا سل زره ماشومان په مخدره توکو روږدې دي. افغان چارواکي وايي، دا شمېره ورځ تربلې زیاتېږي. بل خوا، ملگرو ملتونو هم اعلان کړی چې په افغانستان کې د کوکنارو کرکېله تر بل هر وخت زیاته شوې.»

اوس د ستونزې لمن دومره پراخه شوې ده چې هم له هیوادوالو او هم له نړیوالو لار ورکه ده. یو شمیر زره سواندو د روږدو مشرانو د ستونزو حللارې لټولې، چې اوس د کوکنارو یو بل گل (د ماشومانو روږدیتوب) هم را وغوړید. دا داسې گل دی چې نه یې پاللی شي او نه یې له بیخه ایستلی شي.

دولتي مسئولین هم لگیا دي د راتلونکو ټاکنو له پاره رسمي او غیر رسمي هلې ځلې کوي. که یې کوم دولتي مسؤل شخص ته یا ارگان ته ورپاڼه کړي چې وروره دا خو ستاسو او ستاسو د ارگان دنده ده چې د مخدراتو پرضد کار او مبارزه وکړی، تاسو خو په بل څه لگیا یاستی، دا ولې؟ هغه یا هغوی په یوه ترخه او خوره موسکا کې درته وايي:

«... هر سړی پیدا دی خپل، خپل کار لره کنه»

که په ټول کې دولت او په ځانگړي ډول مسؤلي ادارې او ارگانونه د خلکو او کورنیو په گډې همکارۍ باندې سره سلا شي او یو بل ته لاس ورکړي، کیدای شي چې د دې سونامي مخنیوی وشي او که په همدې بڼه پریښودل شي د غمیزې لمن نوره هم پراخېږي.

اې مشرانو!

پر ماشومانو او کوچنیانو باندې او پر دې گلانو باندې رحم په کار دی.

دا بڼه په یاد ولرئ:

تر څو نوی نسل په سمه توگه و نه روزل

شي، هیڅکله د سمون تمه و نه کړئ. د نوي نسل

له روزلو پرته به تل له ستونزو او بدمرغیو سره لاس گریوان اوسئ!

پای

د پاڼو شمېره: له 3 تر 3

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلېکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هيله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په څیر و لولئ